

KLAMPENBORG

Racetime

PER AAGAARD BUSTRUP

En utrolig historie om en utrolig jockey

Dagen efter underskrivelsen af fredstraktaten i Versailles-slottet i Frankrig, der afsluttede første Verdenskrig, blev indbyggerne i Polens hovedstad, Warszawa, vidne til et fantastisk syn:

Gennem Warszawas gader kom 150 totalt udhungrede fuld-blodsheste ledsaget af 10 skeletlignende mænd. Målet var Warszawas Hippodrome, Partynice Racecourse. Blandt de 10 mænd kunne man ikke undgå at lægge mærke til en farvet, for det var stadig usædvanligt at se andre end hvide i Polen. Manden var den tidligere amerikanske topjockey Jimmy Winkfield. Men hvordan og hvorfor opholdt han sig i Polen?

VANDT KENTUCKY DERBY TO ÅR I TRÆK

Jimmy Winkfield var født 12. april 1862 i Chilesburg, Kentucky. Han begyndte at ride væddeløbsheste i 1898 og allerede i 1901 vandt han Kentucky Derby. Triumfen gentog han året efter. Karrieren i Amerika blev dog afbrudt efter et skænderi med den ejer, han red for. Winkfield vidste, at hans karriere som topjockey dermed var forbi i Amerika.

ØJEBLIKKELIG SUCCES

Men hermed var Winkfield ikke færdig med galopsporten. Han var først lige begyndt. Allerede i november 1903 blev han engageret af den armenske general Michel Lazareff, der havde skabt sin formue på olie. Winkfield red for Lazareffs afdeling i Rusland og allerede i den første sæson vandt han det russiske jockeychampionat.

Rejsen fra Odessa til Warszawa var ca. 1600 km

I 1910 blev han så engageret af en polsk prins og senere tysk baron. Succesen fortsatte. Winkfield vandt nogle af de mest betydende løb i Europa. Han var særdeles efterspurgt, men det blev den armensk-fødte oliemagnat, Leon Mantacheff, der i 1913 fik ham overtalt til igen at ride i Rusland.

fortsættes...

Leon Mantacheff - oliemagnat

Den Græske gade i Odessa omkring 1914

Bing Crosby i samtale med Jimmy Winkfield

ØJEBLIKKEG SUCCES

Succesen kom med det samme og hurtigt var Jimmy Winkfield et kendt navn i såvel væddeløbskredse som udenfor disse.

Han tjente ca.100.000 dollars om året, hvilket var kollosalt mange penge dengang. Det betød også, at han omgav sig med overdådig luksus. Han boede i privat suite på Moskvas berømte National Hotel, ansatte en privattræner og spiste kaviar som morgenmad.

DEN RUSSISKE REVOLUTION

Da den russiske revolution begyndte i 1917 sendte man ca. 200 af de bedste heste til Odessa, hvortil revolutionen ikke var nået endnu, og hvortil eiiten var flygtet i stort antal for at nyde livet i den mondæne by. Grunden til, at man sendte de 200 heste til Odessa var, at fuldblod og deres ejere repræsenterede alt, hvad bolshevikkerne var imod. Man frygtede for hestenes liv. Da Jimmy Winkfield levede af hestene, var beslutningen om at tage med ikke svær.

EN "VANVITTIG" PLAN

En polsk greve, Dossievski, havde ansvaret for hestene i Odessa, bistået af Winkfield. Og de to havde en plan klar, hvis bolshevikkerne skulle indtage Odessa. De ville føre de 200 heste 1600 km nordpå til Warszawa i Polen!

4. april 1919 kunne man høre torde- nen fra bolschevikkernes kanoner. Det var på tide at føre den "vanvittige plan" ud i livet. Og således drog 200 fuldblodsheste, ledsaget af 10 mænd og på de første mange kilometer også af kvinder og børn ud på en af de mest bemærkelsesværdige "rejser" i historien.

VÆDDELØB UNDERVEJS

Ruten gik først gennem Rumænien. Derfra nordpå gennem Ungarn og Tjekkoslavakiet og så nordøst gennem Polen til Warszawa.

Man kunne naturligvis ikke have fo- der, vand, mad etc. med til at dække alle 1600 km. Nogle steder afholdt man derfor væd- deløb for lokalbefolkningen og fik til

gængæld ophold og forplejning.

Men det var ikke overalt man blev mødt med venlighed. Kolonnen blev på et tidspunkt angrebet af lokalbe- folkningen, der troede det var bo- lesjvitiske tropper. Men heldigvis blev det opklaret uden der skete nogen skade.

Andre var overbevist om, at der var tale om sigøjnere og nægtede derfor at give dem mad og jog dem videre.

MEN DET VÆRSTE VAR...

Det værste var dog, at man mistede 50 af de 200 heste inden kolonnen nåede til Warszawa. Nogle af hestene døde af udmattelse og andre af syg- dom. Men nogle måtte også lade livet af ren og skær mangel på mad. Det var naturligvis nogle af de værste øje- blikke på hele turen, når en hest måtte lade livet for at mennesker og andre heste kunne leve.

Trods næsten alle odds imod sig nåede kolonnen som nævnt Wars- zawa 12. november 1919, omtrent fem måneder efter man havde forladt Odessa.

SUCCESEN FORTSATTE

Man kunne måske have forventet, at Winkfield var en knækket mand efter den oplevelse. Men nej. Han blev genforenet med Mantacheff og red de næste 10 år som en meget efter- spurgt jockey. Jimmy Winkfield blev gift med den russiskfødte baronesse Lydia de Minkwitz. Hendes far for- ærede dem et hus med tilhørende stald i Maisons-Lafitte. I 1930 red han for sidste gang og nedsatte sig deref- ter som succesfuld træner.

Da nazisterne besatte Frankrig flyg- tede han med sin søn, Robert, til USA. Tilbage i USA uden økonomiske midler ernærede han sig som ar- bejdsrytter uden mange anede hvem han var.

TILBAGE TIL FRANKRIG

I 1953 krydsede Winkfield og Robert igen Atlanten og de åbnede en træ- ningsskole for jockeys. Jimmy blev optaget i Hall Of Fame i 2004. Det skal nævnes til slut, at en del nuvæ- rende avlshingste kan spores tilbage til nogle af de heste, der var med på rejsen fra Odessa til Warszawa.